

POŠKOLÁK

PÍŠÍ A KRESLÍ ŽÁCI ZÁKLADNÍ ŠKOLY CHVALKOVICE

Nová učebna fyziky

Když jsem nastupoval na post ředitele, vytkl jsem si za cíl zmodernizovat učebnu fyziky tak, aby vyhovovala požadavkům na moderní výuku. Dnes už bývalá učebna tato měřítka nesplňovala, náš záměr byl učit novými postupy a s novými pomůckami. Pod pojmem moderní odborná učebna se v dnešní době skrývá komplex vybavený interaktivní tabulí s projektořem, pokrytý počítačovou sítí, výškově stavitelným moderním nábytkem, s rozvody vody a elektřiny.

K pozvolnému naplňování tohoto cíle začalo docházet koncem loňského roku. Spolu s panem starostou jsme se rozhodli podat žádost o finanční prostředky z rozvojových programů, které vyhlašuje Místní akční skupina mezi Úpou a Metují. Výzva byla vyhlášena 21. 12. 2012. Naše žádost, tedy projekt Naše příroda, byl nakonec podpořen a my jsme se mohli naplno věnovat jeho realizaci. Bylo vyhlášeno výběrové řízení na dodavatele, které vyhrála firma KXN CZ, s.r.o. A začalo se stěhovat, kopat, přemísťovat rozvody vody a elektřiny, betonovat, vyměnila se podlahová krytina, rozestavil nový nábytek, provedla se výmalba, natáhla počítačová síť a nakonec došlo i na zpětné umístění pomůcek do skříní.

Závěrem jsme setřeli pot z čela, s radostí jsme hleděli na dílo, které nám vzniklo pod rukama a bude sloužit ke kvalitnějšímu vzdělávání našich žáků.

Úplně nakonec bych chtěl poděkovat panu starostovi, kolegyni Ludmile Smolové, Petru Wilferovi, obecním zaměstnancům, firmě KXN a našim žákům, kteří se na vybudování učebny podíleli.

PH

KONFERENCE – ŠKOLA, RODIČE, OBEC, MÉDIA, VEŘEJNOST ANEB JAK O SOBĚ DÁT VĚDĚT

Dne 17. 10. 2013 jsme jako zástupci ZŠ a MŠ Chvalkovice zavítali do pražských Holešovic, abychom se ve známé galerii DOX zúčastnili konference věnované vztahu a spolupráci rodiny a školy. Stali jsme se jedněmi z mnoha hostů, jež jako certifikovaní členové značky Rodiče vítání přijeli ze všech koutů naší země za účelem získat co nejvíce nových poznatků. O čem? O tom, jak zviditelnit školu, aby nezapadla mezi stovky těch, co se postupně stávají bezvýznamnými a mizí v propadlišti dějin.

Sice jsme kvůli nespolehlivé dopravě nestihli úplný začátek konference, ale i tak jsme byli mile překvapeni jejím vývojem. Jeden zajímavý host střídal druhého a pomalu se na svět dostávala celá řada podnětných věcí, jež nás přiměly k zamyšlení. O školu a její pověst je nutno pečovat, což je i naší nynější prioritou. Proto jsme uvítali zejména takové řečníky, kteří mluvili o konkrétních krocích na svých působištích.

Inspirativní byla například přednáška vedoucích učitelů školy Dolní Žandov v chebském okrese. Jedna ze tříd si vzala za svůj projekt v rámci sdružení Rodiče vítáni s názvem Extra třída. Šlo o pokus, jak propojit školu s obcí formou vzájemného předávání zkušeností. Senioři obce připravili pro žáky tzv. dílny ručních prací, v nichž se mohli tamější osmáci naučit péct perníčky, tkát na stavu a jiné podobné věci. Žáci pak na oplátku uspořádali pro „své“ babičky a dědečky kurz počítačové gramotnosti. Obě skupiny si vyšly vstříc a zrodila se akce, jež neměla dosud v obci obdoby. Senioři viděli v dětech i trochu jinou stránku, mnohdy pošramocenou výtržnostmi a vulgaritou, jež jsou dnešní mládeži poměrně blízké. Takto mladí ukázali, že oplývají i jinými, než jen odsouzeníhodnými stránkami své povahy.

Konference byla nabitá řadou dalších nápadů. Pozvání přijala i skupina Ulice dětem, která sdružuje mladé talentované lidi, prokazující svůj um v oblasti tance, BMX aktivitách či dalších činnostech. Společným jmenovatelem pro ně je ulice, místo, kde je prostor i pro zdravý pohyb, nejen shánění drog a konzumaci alkoholu. Akce se nám velmi líbila a dala nám podnět k dalším krokům ve zviditelňování naší školy. První inspirativní věcí se stalo vymýšlení loga školy, na němž už v těchto dnech naši žáci pilně pracují.

MH

Vzděláváme se pro budoucnost

Jednoho podzimního dne, 22. 10. 2013, jsem se s kolegyní Kateřinou Černou zúčastnil stejnojmenné konference v Pardubicích. Vyrazili jsme společně rychlíkem a po jednom přestupu v Hradci Králové už nás uvítaly proslulé Pardubice. Samotná konference se konala v Afipalace v centru města.

V době našeho příchodu se již sál plnil velkým množstvím pedagogů, ICT koordinátorů a ředitelů, kteří podobně jako my nechtějí ustrnout na místě a stále se snaží držet ve svých školách výuku za použití moderních technologií na výborné úrovni. Oba jsme s sebou vzli naše školní tablety, jak nám bylo organizátory doporučeno. Mezi hlavní témata konference patřily Moderní vyučovací hodina inovativně a interaktivně, ICT plán jako strategický dokument školy, Jakým směrem k individualizaci či Zajímavé hodiny díky dostupným aplikacím. Naše cesta byla motivována zejména snahou získat užitečné informace, nápady a inspiraci pro realizování výuky ve formátu 1:1. Rovněž jsme se chtěli přesvědčit, kam se ubírá vývoj moderního programového vybavení, vhodného pro využití ve škole. Pro ty, kteří se ještě nikdy nesetkali s výukou 1:1, jde o formu výuky, ve které na každé dítě připadá jeden počítač. Vývoj technologií jde stále kupředu. Mnoho žáků i letos najde pod stromečkem nějaký levnější tablet nebo notebook. Tato zařízení se při správném využití stávají dobrou učební pomůckou. Důležité je, aby škola byla na tento typ výuky připravena. Musí být vybavena funkční WiFi sítí, disponovat dostatečnou internetovou konektivitou, mít tzv. cloudové řešení pro sdílení a ukládání výukových materiálů mezi učiteli a žáky, a co je nejdůležitější, musí mít kvalifikované učitele, kteří se nebojí nových věcí. U nás není v tomto ohledu žádný problém. Jedním ze zádrhelů jsou samozřejmě jako vždy finance. Na některých školách sehrávají klíčovou úlohu rodiče, kteří se finančně podílejí na pořízení „žákovského“ notebooku nebo tabletu. Ve Chvalkovicích se na svá bedra rozhodla vzít finanční náklady, spojené s pořízením tabletů, obec. Prozatím experimentujeme s výukou za pomoci tabletů pouze v šesté třídě a ve dvou předmětech, zeměpisu a dějepisu. Raději jsme chtěli být od počátku skromnější a neklást si příliš velké cíle, neboť i pro nás jde o úplně novou věc. První výsledky ukazují, že vliv „digitální“ výuky na vzdělávací proces je jednoznačně pozitivní. Žáky výuka baví a zapojují se do ní všichni.

Závěrem bych chtěl dodat, že bylo velmi povznášející vidět na jednom místě tolik učitelů, kteří se živě zajímají o moderní trendy ve výuce a sdílejí své zkušenosti s ostatními při vzájemných diskusích. Přes všechny překážky s tím spojené si již nedovedeme představit, že bychom se museli vracet zpět pouze ke křídě a černé tabuli.

Mgr. Petr Hlava, ředitel školy

Škola pro život a pro všechny

V několika dalších číslech Poškoláka bych vám všem ráda přiblížila náš školní vzdělávací program, jehož název je nadpisem mého povídání. Pojdme nahlédnout pod pokličku naší pedagogické kuchyně a zjistit, z čeho, v čem a komu „vaříme“.

Ústředním motivem našeho ŠVP je, že jsme školou pro všechny. To znamená nejen pro ty úspěšné, bezproblémové a zdravé, ale i pro ty méně úspěšné, méně vzorné i ty, kterým matka příroda dala do vínku nějaký neduh. A právě tato skupina potřebuje při svém vzdělávání naši největší podporu a nápomoc.

Nejpočetnější skupinou tohoto okruhu, se kterou se v naší škole setkáváme, jsou žáci s vývojovými poruchami učení a chování (podle školského zákona jsou řazeni do skupiny dětí se zdravotním postižením). Tito žáci jsou v naší škole vzdělávání formou individuální integrace do běžné třídy.

Na základě písemného doporučení školského poradenského zařízení, žádosti rodičů a rozhodnutí ředitele školy je žákům zpracován **individuální vzdělávací plán (IVP)**.

V něm jsou zachyceny mimo jiné tyto podstatné skutečnosti:

- ☐ údaje o obsahu, rozsahu, průběhu a způsobu poskytování speciální péče
- ☐ individuálně redukováný vzdělávací obsah (pokud je redukce nutná)
- ☐ metody a formy výuky
- ☐ nezbytné kompenzační a učební pomůcky, vybavení, učebnice a učební texty
- ☐ způsoby hodnocení výsledků vzdělávání

IVP vychází z ŠVP a sestavuje ho tým pedagogů ve spolupráci s poradenským zařízením, výchovným poradcem a spolupodepisují ho zákonní zástupci i žák.

Výuka žáků se speciálními potřebami je vedena pedagogickými pracovníky, kteří absolvovali kurzy a semináře zaměřené na práci s těmito dětmi (kurz pro dyslektické asistenty, semináře v rámci DVPP) a probíhá pomocí metod, postupů, forem a prostředků, které odpovídají jejich potřebám.

Výchovné zásady, které uplatňujeme při práci s dětmi s ADHD a specifickými poruchami učení

- ☐ vytváření klidného prostředí
- ☐ jasné stanovení řád
- ☐ důslednost
- ☐ orientace na kladné stránky žákovy osobnosti, možnost prožití úspěchu
- ☐ střídání činností
- ☐ poskytování delšího času na vypracování a kontrolu úkolů
- ☐ ocenění projevené snahy
- ☐ preference ústní formy ověřování znalostí

Organizace speciální pedagogické péče

Reedukační lekce probíhají skupinovou, výjimečně individuální formou, a to před nebo po vyučování. Pracuje se v nich se skupinami žáků s podobnými speciálními potřebami. Rozsah péče vychází z doporučení odborného pracoviště, z koncepce a podmínek školy.

Používané metody a formy práce vedou k rozvoji poznávacích funkcí, edukaci, kompenzaci a u žáků s ADHD ke korekci chování. K nápravě využíváme vhodné kompenzační a didaktické pomůcky.

Děti hodnotíme komplexně podle úrovně zvládnutí a osvojení osnov pro daný ročník a předmět, vždy je zohledňován individuální pokrok (při redukci požadavků) a je přihlédnuto k specifickým potřebám. Způsob hodnocení a klasifikace vychází ze zákona 561/2004 Sb., (školský zákon) a pravidel pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků (součást školního řádu).

MS

David Balog – 5. třída

Kristýna Bittnerová – 8. třída

Natálie Nováková – 6. třída

Markéta Kožená – 8. třída

Kdo měl pěkné vysvědčení

1. třída

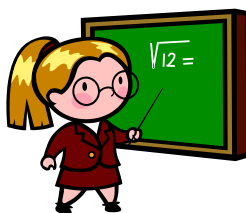
Bittnerová Kateřina
Fof Vojtěch
Jaro Matěj
Jochová Adéla
Lesk Adam
Martinec Filip
Prouza Michal
Sehnalová Kateřina

2. třída

Hanel Jan
Jelínek Tadeáš
Kaněrová Adéla
Krsek Jan
Kudrnáčová Natali
Nováková Valentýna
Paar Martin

3. třída

Pavlová Silvie

4. třída

Nýčová Jitka
Středová Lucie

5. třída

Kaněra Tomáš
Nováková Natálie
Volfová Kristýna

6. třída

Jareš Antonín
Kalinová Petra
Klíma Martin
Laštovičková Jana
Martincová Kateřina - samé jedničky
Žďárská Eliška - samé jedničky

7. třída

Bittnerová Kristýna
Kapounová Karolína
Prokop Šimon
Teuber Pavel - samé jedničky

8. třída

Faltysová Barbara
Jirmanová Eliška
Matějka Jaroslav
Mikulková Pavla
Středová Petra
Štodd Daniel - samé jedničky

9. třída

Gotvald Josef
Huneš Lukáš
Jirásková Renata - samé jedničky
Mikulková Aneta
Supíková Adéla - samé jedničky
Teuberová Petra - samé jedničky
Vitebský David - samé jedničky

První den v první třídě

Škola začala, vítáme nový školní rok 2013 – 2014. Obzvlášť pro prvňáčky, kteří poprvé zasedli do školních lavic, byl tento den

výjimečný. Na malé žáky, jejich rodiče a další blízké příbuzné čekala vyzdobená třída, která připomínala, že už brzy přijde podzim. Nechyběly zde výukové obrázky s čísly a písmenky a také nové pomůcky, které budou děti během výuky ke své práci používat. Mezi

Natálie Křížková – 1. třída

hosty nechyběl starosta obce, ředitel školy a paní vychovatelka. Po

přivítání a úvodních proslovech se všem přítomným představili naši nejmenší. Byly jim předány pamětní listy a dárkové taštičky s překvapením. Poté jsme si zacvičili, zazpívali,

každý prvňáček si našel svoje jméno, které bylo napsáno na tabuli. Tento úkol všichni splnili na jedničku s hvězdičkou.

První den proběhl úspěšně a věřím, že i ty ostatní budou bezproblémové. Přechod do první třídy je pro malé dítě velkou událostí, vstupuje do světa, ve kterém se začíná učit samostatnosti a odpovědnosti.

Je po něm požadováno mnoho nových věcí, za které je hodnoceno.

Stanislava Jochová – 1. třída

Všem prvňáčkům přeji mnoho úspěchů a zdaru při

plnění školních povinností. Mou snahou bude předat jim co nejvíce informací, naučit je číst, psát a počítat, vychovat z nich partu správných kamarádů, kteří se na sebe těší a do školy chodí rádi.

JB

Jiří Exnar – 1. třída

Tvorba žáků 1. třídy

Vzpomínky na prázdniny

Martin Klíma – 7. třída

Moje prázdniny letos nebyly až tak skvělé, ale celkem jsem si je užil. První měsíc jsem byl spíše doma, ale zase docela často venku s kamarády, které jsem celý rok neviděl. Občas jsem byl i venku s Aničkou, ale taky jsme s Matějkovými několikrát vyzkoušeli novou cyklostezku Kuks-Hradec Králové. Cyklostezka je taky docela fajn, ale z Kuksu do Jaroměře jsou kopce a zatáčky, z Jaroměře do Hradce už je to rovina. V srpnu jsme byli v Krkonoších, vyhrál to Špindlerův Mlýn. Ve Špindlu jsme se nechali vyvést na horu Medvědí, odkud byla vidět Sněžka, nebo jsme přemostovali velkou přehradu, docela jsem se bál. Nejlepší bylo, když nás vyvezli autobusem na jednu horu odtamtud jsme jeli do Špindlu na koloběžkách, nakonec nejlepší zážitek byl, když mi v Labi uklouzla noha a spadnul jsem do vody, takový trapas před všemi lidmi a holkami, to jste ještě neviděli. Takové byly mé prázdniny.

Napsal: **Šimon Stolín** - 9. třída

Daniel Štödt – 9. třída

Denisa Bartošová – 6. třída

V druhé polovině prázdnin nám začala veškerá sranda. Nejdříve jsme jeli s bráchou a babičkou na Slovensko. Na Slovensku jsme strávili týden, protože babička slavila 90. let. Na Slovensku jsme pobývali nějaký čas u tety, kde se také oslava konala. Po týdnu stráveném v sousedním Slovensku jsme se museli vrátit do České republiky, protože hned další den se jelo na svatbu mamčininy sestřenice. Svatební obřad se konal ve městě Slaný, které je pár kilometrů od hlavního města Prahy. Na hostinu jsme jeli do jedné vesnice poblíž Slaného. Na svatbě byla zábava a s bratrem jsme se hodně nasmáli. Týden po tom jsme jeli zase směr Slaný, ale tentokrát jsme odbočili na pražské letiště. 25. srpna jsem já s bratrem letěl do Švýcarska. Moje sestra Aneta, dělá ve Francii au-pair. To znamená, že se stará v rodině o děti. Let do Švýcarska byl super. Cesta k nim domů trvala asi 15 minut. Ve Francii jsme byli týden, ale podívali jsme se do Německa, Švýcarska a Francie. Žije se tam úplně odlišně než tady v Česku. Letošní prázdniny byly fakt super a nikdy na ně nezapomenu.

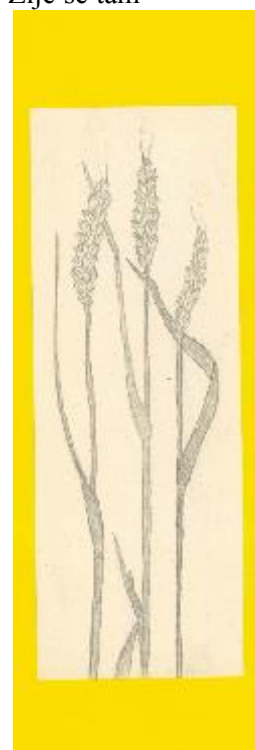
Napsal: **Jaroslav Matějka** - 9. třída

Tvorba žáků 8. třídy

Kristýna Volfová – 9. třída

Petra Středová – 9. třída

Zpověď malého Járy

Kája Geťko – 5,5 let

Jinak dobře tu vaří, paní kuchařka umí i to, co moje maminka - báječnou svíčkovou. Až vyrostu, vezmu si ji za ženu, protože maminku prý nemůžu.

Pak si hraju, zpívám, maluju, ale moc mi nejde mluvit, neumím totiž s, říkám prafátko a dinofauruf. ale naštěstí to nejde i dalším kamarádům.

Pořídili nám tady takovou babičku, říkají jí logopedka (to je divné jméno), ale ta si s námi čte obrázkovou knížku, někdy se mě zeptá, co to je ??? Už je stará a možná už

nevidí, jinak by se neptala... Musím jí to furt říkat...Hele, to jako za školákama chodí Zuzana, ale ta neumí mluvit vůbec, říkala helou a nikdo jí nerozuměl, pak se s dětmi zavřela do naší malé třídy a tam takhle mluvily. Říkají tomu angličtina, prý až budu velký, budu tam taky chodit. Já ale nechci, maminka by mi pak nerozuměla, nemohl bych jí říct, jak moc ji mám rád.

Ještě tu nespím, chodím po „o“ (obědě). Jednou, ale mamka přijela déle a to jsem čekala ve třídě. Byla tam zrovna paní učitelka Dana a hrála se školákama na flétnu. Když se nekoukala, jednu jsem si půjčil a taky zahrál..., chtěli mi jí vzít, ale já ji nedal. Všichni mě pak honili, no... byla to hrozná sranda. Vběhl jsem mamince do náruče a ta mě zachránila. Trochu se na mě zlobila, ale já nevím proč, vždyť oni také dělali rámus...

Rozárka Hofmanová – 4 roky

Věra Jarošová – 5. třída

Denisa Hrušková – 3. třída

A vůbec...až já budu velký, budu chodit k paní učitelce Soně se učit být školákem, byla prý někde daleko až v Praze a tam ji to ukázali. Jako, hele já umím napsat J a to je fakt těžký se to naučit, ale jinak- neumím nic. Jen Hanka mi říká, že jsem šikulka. Tak si pro mě a moje kamarády udělala čas a já jí pomáhám tvořit krásné dárky pro moji maminku. Chodí tam i můj nejlepší kamarád Honzík. To byste koukali, co mi všechno dovedeme. Tak zatím ahoj, už na mě volají, jdeme na procházku, musím se držet Honzíka, je větší a dává na mě pozor, abych si prý nerozbil nos...ale prosím tě... A ty obrázky mi pomáhaly kamarádi,tak se nediv... Ještě nejsou dokonale...

SM

Silvie Pavlová – 4. třída

Filip Martinec – 2. třída

Divadelní představení

Se zahájením nového školního roku jsme zahájili také novou divadelní sezónu. První představení se konalo ve škole. Přijel za námi pan Bílek z Náchoda a zahrál nám loutkové divadlo s názvem Staré pohádky české. Byly to ovšem pohádkově upravené Staré pověsti české. Děti se seznámily s praotcem Čechem, Krokem, Bivojem, Kazi, Tetou, Libuší a Přemyslem. Pro mnohé děti to byly již postavy známé.

Na druhé představení jsme jeli do velkého sálu divadla v Jaroměři. Čarodějná pohádka byla napsána na motivy příběhů, které patří ke klenotům českých pohádek. Dva herci spolu s loutkami a pěknými kulisami dokázali na 50 minut zaujmout všechny dětské diváky v sále.

MS

Dne 15. října se uskutečnilo u nás ve škole divadlo „*Legends Voskovce a Wericha*“. Když přijeli, tak jsme do učebny výtvarné výchovy nosili židle a sedli jsme si. Uvítali nás, řekli, co budou hrát, a že to bude srandovní literatura. Začalo se hrát a hned jsme se zasmáli. První vystoupení popsali slovně a začali. Bylo to o strýcovi a synovci, který se zamiloval do své matky, ale nevěděl to a už s ní čekal dítě. Takže on bude zároveň bratr a otec. Zasmáli jsme se a bylo další. Šlo o příběh s policií a jednalo se o slivovici. Do her jsme se připojovali i my. Divadlo bylo pěkné a všem se líbilo.

Napsala: **Kristýna Volfová** – 6. třída

Vladěna Picková – 8. třída

V úterý 15.10. k nám přijelo divadlo z Hradce Králové s tématem „*Legends Voskovce a Wericha*“. Nejdřív tam byl syn se strýcem.

Ten syn se zamiloval do Gerdy, a tak tam zpíval Sáře z naší školy coby Gerdě. Potom mu strýc řekl, že je jeho otec a Gerda jeho matka. On mu řekl že s Gerdou čeká dítě, takže došli k tomu, že bude táta svého bratra. Potom tam byli dva rytíři, co si shazovali klobouky a potom šli šermovat, ale jeden z nich nemohl vyndat meč. Dále tam byli policajti, kteří našli slivovici, ale neochutnali ji. A tak ji položili a rozdělili se a řekli si, že se sejdou u té flašky. Jeden tam rovnou zůstal a ochutnal tu slivovici. Potom šel dál a přišel tam ten druhý a taky ji ochutnal. Dolil ji a zase odešel. Zase tam přišel ten první a pořad pil a pořad se střídali, až se oba opili. Dále tam byli nějací kněží a chtěli se stěhovat do Německa a jeden z nich šel dát včely do pytle, ale ony ho pobodaly a on měl obrovskou ruku. A nakonec tam byli nějací Skoti, kteří museli někoho popravit, ale Pepča jim utekl, tak vzali Oldu ze šesté třídy a postavili ho na židli a řekli mu, ať je trochu happy, když je na té popravě. Vystřelil a pocákal ho. Bylo to moc hezké a zábavné.

Napsala: **Anna Ješátková** – 7. třída

Pavel Teuber – 8. třída

Plavecký kurz v Náchodě

Jako každý rok se i letos žáci prvního stupně zúčastnili kurzu plavání v náchodském bazénu.

Kurz začal už druhý den nového školního roku a skončil 12.11. Zpestřením byla pro žáky sedmá lekce – Vodnická hodina, která byla ve znamení vodních her. Příští školní rok budeme na plavání opět jezdit, a děti, kterým plavání ještě tak dobře nejde, se to jistě doučí.

HV

Volba povolání

Jak si mám vybrat školu, na kterou půjdu po ukončení deváté třídy? Mám si zvolit učební, nebo studijní obor? Bude mě škola bavit? Stačím na ni? To jsou některé otázky, které si pokládají současní deváťáci.

Abychom jim rozhodování trochu ulehčili, zorganizovali jsme několik akcí. Tou první byla návštěva Úřadu práce v Náchodě, kde proběhla beseda k volbě povolání.

Následovala účast na tradiční přehlídce středních škol Královéhradeckého kraje PRO FUTURO v Náchodě. Každý deváťák si mohl odnést spoustu propagačních materiálů o jednotlivých školách a vyptat se jejich zástupců na činnost školy, učební plány, podmínky studia apod.

Dalším krokem je setkání rodičů a žáků s výchovnou poradkyní. Zde se rodiče dozvěděli, jak postupovat od rozhodování k výběru školy a podání přihlášky. Rodiče si měli možnost promluvit i a některými zástupci škol v našem okolí.

Šťastnou ruku při výběru.

BK

Beseda s Helenou Kudelovou, pracovnící PPP Náchod Téma - Konflikt

Jednoho podzimního dne zavítala na naši školu paní Helena Kudelová, aby nám něco pověděla k tématu Konflikt. A netrvalo dlouho, aby se jí naskytla jedna praktická ukázka. Dva žáci se při jejím příchodu přetahovali o židli. Bohužel pro ně to skončilo tím, že museli jít k tabuli a tam se stát názornou pomůckou pro dané téma. Ani jednomu se to nelíbilo a po chvíli „dělání ramen“ bylo zcela zřejmé, že tím, kdo to prohrál na plné čáře, nebyla jmenovaná paní, ale naši roztomilí žáčci. Tolik potupy nečekali. Ale koledovali si o to. Jeden to docela ustál, druhý byl rudý vzteky, že byl vyzván do míst, kam vůbec jít netoužil. Ale jak se říká, kdo chce kam.... Však to znáte.

Paní Kudelová hovořila nejdříve k žákům 8. a 9. třídy, poté k těm ze třídy 6. a 7. Téma bylo stejné. V dnešní době jsou konflikty na denním pořádku, proto se náš pozvaný host rozhodl právě pro tuto oblast mezilidských vztahů. A udělal dobře. Žáci spolupracovali a hovořili i o svých vlastních zkušenostech. Každý už se někdy ocitl v situaci, kdy nevěděl, jak zareagovat, aby tím rozezlý protějšek nevyprovokoval k daleko razantnějšímu chování. Věříme, že si žáci z besedy odnesli to podstatné a že se příště více zamyslí, jak s tou či onou situací naložit, aby se konflikt podařilo vyřešit bez šrámů na duši i na těle.

MH

Martin Karel – 8. třída

Lukáš Vrabec – 8. třída

Sára Bartoňová – 8. třída

Iveta Serbousková – 8. třída

Petra Středová – 9. třída

Jiří Matějka – 9. třída

Noc vědců – poznávací exkurze v IQ parku libereckého Babylonu

Je již celkem známou informací, že na naší škole klademe důraz na rozvoj přírodních věd a technického vzdělávání. Proto nám velice přišla vhod nabídka od Střední školy informatiky a služeb ze Dvora Králové, která se stala organizátorem projektu Zkvalitnění podmínek pro výuku aplikované chemie

na SŠIS Dvůr Králové nad Labem, (CZ. 1.07./1.1.20/02.0093). Využili jsme tedy možnosti zorganizovat pod touto záštitou pro naše žáky exkurzi na tzv. Noc vědců. Noc vědců je celoevropský projekt Evropské komise, který se koná pravidelně od roku 2005. Hlavním cílem je přiblížit vědu i vědce široké veřejnosti. Letošní Noc vědců připadla na 27. 9. 2013.

Toho rána jsme v 7:45 s žáky devátého a osmého ročníku nastoupili na přistavený autobus a společně vyrazili do Liberce, kde jsme měli naplánován celodenní program. První kroky nás zavedly na půdu

Technické univerzity v Liberci, kde jsme postupně zhlédli vybavení několika moderních laboratoří. Žákům se zejména líbili Lego roboti a jejich programování a také 3D tiskárna, která dokáže vytvořit podle 3D modelu v počítači jejich věrnou napodobeninu. Zajímavá byla i prezentace velkých průmyslových robotů, kteří pracují např. v automobilkách. Po chutném obědě a přestávce jsme se společně přesunuli ke vchodu do libereckého IQ parku, kde od 17 hodin začínala Noc vědců. Záhy se IQ park zaplnil velkým množstvím lidí, kteří podobně jako my využili možnosti volného vstupu a velmi zajímavého programu. Namátkou mohu jmenovat Balónkovou science show plnou kouzel a nebo Popravu gumového medvídka aneb Jaké reakce probíhají v trávicím ústrojí. Každý zájemce si také mohl vyzkoušet, jaké to je psát neviditelným inkoustem a zahrát si na detektiva, snímajícího otisky prstů. Kromě toho všeho si každý žák mohl vyzkoušet celou řadu různých exponátů, na nichž si mohl ověřit fungování fyzikálních zákonů. Když nazrál čas, což bylo po osmé hodině večer, navrátili jsme se asi o dvě hodiny později do Chvalkovic.

Pevně věříme, že konání podobných akcí má pro žáky velký přínos. Přispívá k rozšíření jejich vědomostí a znalostí, získaných na základní škole. Soudě dle jejich nadšených reakcí jsme jistě učinili

dobře, když jsme se vypravili do míst, kam se s rodiči běžně nedostanou. A nejde jen o to, že si domů odnesou mnoho nových poznatků. Významným přínosem je i to, že společný pobyt dětí na výletech a exkurzích upevňuje jejich vzájemné vztahy a dovednost umět se chovat mezi cizími lidmi a v jiném prostředí, než jaké je obklopuje v jejich každodennosti.

PH

Muzeum v Nové Pace

V úterý, 10.9.2013 jsme celá devátá třída spolu s paní učitelkou Ulrychovou vyrazili do muzea s kameny v Nové Pace. Ráno jsme jeli linkovým autobusem v sedm do Dvora Králové, kde jsme měli hodinu času na přestup. Venku byla zima, proto jsme se všichni postupně shromáždili v Penny marketu, těsně vedle autobusového nádraží. Paní učitelka našla místo, z kterého jsme odjížděli, a tak jsme se tam deset minut před odjezdem přesunuli. Všichni jsme nastoupili a vyrazili směr Nová Paka. Cesta trvala skoro hodinu, ale z ošklivého mlhavého oparu, co byl ráno, se vyklubalo sluníčko. Když jsme vystoupili z autobusu, hledali jsme muzeum. Došli jsme na náměstí, kde jsme si všimli cedule směřující nás na Klenotnici. Zaplatili jsme vstup a prohlíželi si kameny. Většina zde vystavených kamenů byla nalezena blízko Nové Paky, v Podkrkonoší. Pár jich bylo přivezeno ze zahraničí.

Michal Paar – 5. třída

Byly tam acháty s křišťály, zlato, olivíny, záhnědy a hodně dalších krásných kamenů. Vojta, který objevil výtah, jezdil nahoru a dolů. Pak byla v podkroví výstava spiritismu, kterou jsme jen prošli. Když jsme si muzeum prohlédli, zbyla nám ještě hodina času, tak jsme dostali rozchod. Za hodinu jsme odjeli autobusem do Dvora Králové a pak do Choustníkovra Hradiště, kde jsme dvacet minut měli na to, abychom se přesunuli do Vlčkovice, odkud jel autobus do České Skalice.

Napsaly: **Barbara Faltysová, Pavla Mikulková** – 9. třída

Halloween 2013

Čarodějnice, duchové, vydlabané dýně, svíčky a tajemná atmosféra. Tak nějak podobně to dnes vypadalo u nás ve škole. Halloween je tradiční americký svátek, o kterém jsme se dověděli, který den se slaví, proč se lidé oblékají do strašidelných

Lucie Středová – 5. třída

kostýmů a jaké jsou tradiční halloweenské barvy. A protože s tímto svátkem bývá spojena legrace, uspořádali jsme si takovou malou halloweenskou párty i u nás. Letos to nebylo poprvé, pomalu se v naší škole tato oslava začíná stávat tradicí. V úvodu jsme si povídali o "dušičkách". Proč se slaví, co se během tohoto dne dělá a jak vlastně tento podzimní svátek vznikl. Děti přišly do školy v zajímavých kostýmech a svačinu, kterou jim obvykle chystá maminka, si dnes vyrobily samy. Byly to jednohubky všeho druhu. Své občerstvení šly děti ukázat a nabídnout učitelům do sborovny a kuchařkám do jídelny. Svačinu jsme si dnes obzvlášť vychutnali. Nechyběly ani tanec,

zpěv a recitace tajemného říkadla. Celému veselí předcházela soutěž o nejkrásnější vydlabanou dýni. Děti přinášely své výrobky na výstavku do školy a vyvrcholením bude vyhlášení vítěze té nejzdařilejší. Byl to pěkný den, užili jsme si ho.

JB

Bruslení

Dne 12.11. jela 6. a 7. třída s paní učitelkou Černou a Ulrychovou linkovým autobusem do Jaroměře na zimní stadion. Celé dvě hodiny nám hráli jednu písničku „ Holky z naší školky“. Obuli jsme si brusle a šli na led. Všichni bruslili dokola, ale Kačka s Pétou se přidržovaly mantinelu a bály se jet dokola. Asi po hodině jsme jezdili slalom mezi kužely a poté byla pauza, při které se skoro všichni občerstvili u automatu s pitím, a pak následovaly hry „Ovečky, ovečky“ a „baba“. V 11:50 jsme skončili s bruslením a odešli jsme na autobus zpět do školy.

Napsaly: **Kateřina Martincová, Klára Špačková** – 7. třída

Eliška Jirmanová – 9. třída

Byli jsme nejlepší

I letošní rok jsme vyrazili do Jaroměře na soutěž zručnosti žáků 8. a 9. třídy, kterou pořádá Řemeslná škola v truhlářských dílnách. Soutěží se ve čtyřech disciplínách: řezání latí, přibíjení hřebíků, šroubování vrutů a skládání hlavolamu.

Soutěže se pravidelně zúčastňujeme a od roku 2009 přivážíme vždy jedno nebo dvě ocenění. Výsledky soutěže zručnosti 2013 jsou a asi dlouho budou pro chvalkovické žáky nejlepší.

Soutěžit letos přijelo celkem 67 žáků (33 osmáků a 34 devátáků) z 11 základních škol. Chvalkovických kluků soutěžilo 10 (po pěti z každé třídy). Po vyhodnocení všech čtyř disciplín bylo vyhlášeno 5 nejlepších žáků z 8. i 9. třídy.

Z deseti předávaných diplomů a dárků jsme celou polovinu přivezli do Chvalkovic. Byli jsme opravdu nejlepší! Pochvala patří celému soutěžnímu týmu (viz foto) a velká gratulace všem oceněným (foto zleva):

Rostislav Germín – 8. třída – 4. místo

Jiří Matějka – 9. třída – 3. místo

Michal Fišer – 9. třída – 5. místo

Tomáš Kejkr – 8. třída – 2. místo

Vojtěch Jirků – 9. třída – 1. místo

LS

Vojtěch Bílý – 9. třída

Vaše redakce časopisu *KČ, MĚ, LS*.

Číslo 46 bylo vydáno 29. listopadu 2013 v počtu 135 výtisků.